

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС

УДК 342.9:343.15]:343.81(477)

Х. Я. Гнот

Управління державної пенітенціарної служби
України у Львівській області (№ 50),
спеціаліст групи з контролю за виконанням
судових рішень Миколаївської виправної колонії

ПРО НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ УСТАНОВ З ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ

© Гнот Х. Я., 2016

Розкривається значення нормативно-правового акта як найпоширенішого джерела права в Україні, надається загальна характеристика законних та підзаконних нормативно-правових положень, які регулюють діяльність установ виконання покарань щодо забезпечення виконання судових рішень.

Ключові слова: нормативно-правовий акт, правове регулювання, кримінально-виконавче законодавство, установи виконання покарань.

Х. Я. Гнот

О НОРМАТИВНО-ПРАВОВОМ РЕГУЛИРОВАНИИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ УЧРЕЖДЕНИЙ ИСПОЛНЕНИЯ НАКАЗАНИЙ ПО ОБЕСПЕЧЕНИЮ ИСПОЛНЕНИЯ СУДЕБНЫХ РЕШЕНИЙ

Раскрывается значение нормативно-правового акта как самого распространенного источника права в Украине, дается общая характеристика законных и подзаконных нормативно-правовых положений, которые регулируют деятельность учреждений исполнения наказаний по обеспечению исполнения судебных решений.

Ключевые слова: нормативно-правовой акт, правовое регулирование, уголовно-исполнительное законодательство, учреждения исполнения наказаний.

К. У. Hnot

ON THE LEGAL REGULATION OF THE ACTIVITY OF THE PENITENTIARY INSTITUTIONS CONCERNING THE IMPLEMENTATION OF JUDICIAL DECISIONS

The article unveils the meaning of the regulatory legal act as the most common source of law in Ukraine, gives the general description of legitimate and subordinate regulatory legal

provisions which regulate the activity of the penitentiary institutions concerning the implementation of judicial decisions.

Key words: regulatory legal act, legal regulation, criminal executive legislation, penitentiary institutions.

Постановка проблеми. Ефективне функціонування будь-якого державного органу, зокрема Державної пенітенціарної служби України, залежить від якісного механізму правового регулювання. Дотримання принципу верховенства права, закріпленого Конституцією України, є гарантією зміцнення правопорядку у державі, забезпечення прав та свобод людини і громадянина. Діяльність держави щодо виконання покарань здійснюється винятково у правовому полі і врегульована низкою нормативно-правових актів.

Аналіз досліджень проблеми. У науковій літературі визначенням поняття правових норм, їх реалізації, механізму правового регулювання, ефективності законодавства займалися учені С. С. Алексєєв, Т. З. Гарасимів, М. В. Ковалів, В. В. Копейчиков, Н. М. Оніщенко, В. Л. Ортинський, О. І. Остапенко, Н. М. Пархоменко, П. М. Рабінович, О. Ф. Скакун, В. Я. Тацій, Ю. С. Шемшученко та ін. Дослідженню проблем нормативно-правового регулювання діяльності установ виконання покарань приділяли увагу Є. Ю. Бараш, М. С. Дзюдзь, С. В. Зливко, В. Ф. Пузирний.

Мета роботи – дослідити нормативно-правове регулювання діяльності установ виконання покарань щодо забезпечення виконання судових рішень.

Виклад основного матеріалу дослідження. У теорії права, окрім внутрішньої, розрізняють також зовнішню форму виразу права, яка традиційно називається джерелом права. Існує кілька видів джерел права, проте для правової системи України найхарактернішим є нормативно-правовий акт.

У тлумачних словниках української мови подаються різні визначення поняття акта – писаний указ, грамота, постанова державного, суспільного значення; офіційний документ, запис про будь-який факт [1, с. 11, 12]; розпорядження, рішення державного органу, що має силу закону [2, с. 23].

Підвищення рівня функціонування правової системи безпосередньо пов'язане з рівнем правового життя, яке знаходить свій вияв через правові акти, які приймають (санкціонують) та застосовують відповідні державні органи. Ключового значення у вказаному аспекті набуває їхня ефективність і дієвість, досконалий механізм правового регулювання суспільних відносин тощо. Адже не стільки прийняття та існування правових приписів, скільки їх втілення у діяльність суб'єктів права здатне впливати на політичний і соціальний стан життя суспільства та держави [3, с. 1].

Слово “регулювати” вживається у значенні “впорядковувати що-небудь, керувати чимось, підпорядковуючи його відповідним правилам” [1, с. 1020, 1021].

Правове регулювання – це здійснюваний усією системою юридичних засобів державно-владний вплив на суспільні відносини з метою їх впорядкування, закріплення, охорони та розвитку. Внаслідок правової регламентації формується юридична основа, визначаються зафіксовані у правових величчях орієнтири для організації діяльності учасників регулятивних відносин та досягнення фактичних цілей права [4, с. 134].

Нормативно-правовий акт – це рішення компетентних суб'єктів, що виноситься в установленому законом порядку, має загальний характер, зовнішній вигляд офіційного документа у письмовій формі, забезпечується державою та породжує юридичні наслідки [5, с. 125, 126].

Саме у кримінально-виконавчих нормах та правовідносинах набуває реального змісту кримінально-правова санкція і саме тут фактично втілюється кримінально-процесуальна санкція у вигляді вироку, ухвали суду.

Нормативно-правові акти як джерела кримінально-виконавчого права і законодавства необхідно відрізнити від актів застосування норм права, які мають індивідуальний правозастосовчий характер, а також від актів тлумачення норм права, які призначаються для роз'яснення змісту і застосування норм права [6, с. 160–164].

Відповідно до ст. 2 Кримінально-виконавчого кодексу України, кримінально-виконавче законодавство України складається з цього Кодексу, інших актів законодавства, а також чинних міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України [7].

Правовою основою діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України є Конституція України, Закон України "Про Державну кримінально-виконавчу службу України" та інші закони України, акти Президента України і Кабінету Міністрів України, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також видані відповідно до них нормативно-правові акти Міністерства юстиції України [8].

За юридичною силою нормативно-правові акти поділяють на закони й підзаконні акти.

Конституція України закріплює права, свободи та обов'язки людини і громадянина, передбачає принцип верховенства права, визначає основоположні засади діяльності державних органів та посадових осіб. Відповідно до п. 14 ст. 92 Основного Закону, виключно законами України визначаються організація та діяльність органів і установ виконання покарань [9].

Основним законодавчим актом, що регламентує порядок і умови виконання та відбування усіх видів кримінальних покарань, є Кримінально-виконавчий кодекс України, який був прийнятий Верховною Радою України 11 липня 2003 року та набрав чинності з 1 січня 2004 року. Він складається із Загальної частини, Особливої частини, Прикінцевих положень та містить 166 статей [7].

До інших законів, які закріплюють норми, що регулюють кримінально-виконавчі правовідносини, потрібно зарахувати:

- Закон України від 23.06.2005 р. "Про Державну кримінально-виконавчу службу України";
- Закон України від 02.03.2000 р. "Про чисельність Державної кримінально-виконавчої служби України";
- Закон України від 30.06.1993 р. "Про попереднє ув'язнення";
- Закон України від 01.10.1996 р. "Про застосування амністії в Україні";
- Закон України від 01.12.1994 р. "Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі";
- Закон України від 26.11.2015 р. "Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо удосконалення порядку зарахування судом строку попереднього ув'язнення у строк покарання" тощо.

Норми кримінально-виконавчого права містяться і в Указах Президента України, зокрема: Указом від 09.12.2010 р. № 1085/2010 була утворена Державна пенітенціарна служба України, реорганізувавши Державний департамент України з питань виконання покарань. Указом Президента України від 06.04.2011 р. № 394/2011 було затверджене Положення про Державну пенітенціарну службу України та Указом від 08.11.2012 р. № 631/2012 схвалено Концепцію державної політики у сфері реформування Державної кримінально-виконавчої служби України.

Окремі питання діяльності Державної кримінально-виконавчої служби врегульовані актами Кабінету Міністрів України, наприклад: Положення про Державну пенітенціарну службу України, затверджене Постановою від 02.07.2014 р. № 225; Розпорядженням від 07.10.2015 р. № 1066-р закріплені деякі питання реформування системи функціонування установ виконання покарань та слідчих ізоляторів.

Міжвідомчі нормативно-правові акти відображають взаємодію органів та установ виконання покарань з правоохоронними органами та іншими державними структурами. До них можна зарахувати:

- порядок взаємодії установ виконання покарань та суб'єктів соціального патронажу під час підготовки до звільнення осіб, які відбувають покарання у вигляді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк, затверджений спільним наказом Міністерства юстиції України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства освіти і науки України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства внутрішніх справ України від 28.03.2012 р. № 478/5/180/375/212/258;
- Інструкцію про порядок формування, ведення та використання оперативного-довідкового і дактилоскопічного обліку в органах внутрішніх справ та органах (установах) кримінально-виконавчої системи України, затверджену спільним наказом Міністерства внутрішніх справ

України та Державного департаменту України з питань виконання покарань від 23.08.2002 р. № 823/188;

– Інструкцію про порядок організації здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, затверджену спільним наказом Міністерства внутрішніх справ України та Державного департаменту України з питань виконання покарань від 04.11.2003 р. № 1303/203.

Детальніша регламентація порядку й умов виконання та відбування кримінальних покарань, інших питань діяльності кримінально-виконавчої системи відображена у багатьох відомчих нормативно-правових актах [10, с. 9].

Організаційні відносини у сфері виконання покарань регулюються численними наказами Міністерства юстиції України. Серед них варто виокремити:

– Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджені наказом Міністерства юстиції України від 29.12.2014 р. № 2186/5. Ці Правила регулюють порядок і умови виконання та відбування кримінальних покарань у вигляді арешту, обмеження волі, позбавлення волі на певний строк та довічного позбавлення волі. Вони обов'язкові для виконання персоналом установ виконання покарань, засудженими, які в них утримуються, а також іншими особами, які відвідують ці установи [11];

– Інструкцію про порядок розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі; Положення про Регіональну комісію з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі; Положення про Апеляційну комісію Державної пенітенціарної служби України з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі, затверджені наказом Міністерства юстиції України від 08.02.2012 р. № 222/5.

Положення – це правовий акт, що визначає основні правила організації та діяльності державних органів [12, с. 146]:

– Інструкція про роботу відділів (груп, секторів, старших інспекторів) контролю за виконанням судових рішень установ виконання покарань та слідчих ізоляторів, затверджена наказом Міністерства юстиції України від 08.06.2012 р. № 847/5;

– Інструкція про порядок надання засудженим короточасних виїздів за межі установ виконання покарань, затверджена наказом Міністерства юстиції України від 22.11.2011 р. № 3361/5;

– Інструкція з оформлення посадовими особами установ виконання покарань та слідчих ізоляторів матеріалів про адміністративні правопорушення, затверджена наказом Міністерства юстиції України від 08.09.2015 р. № 1674/5.

Інструкція – це нормативний документ, у якому викладено правила, що регулюють спеціальні аспекти діяльності й відносин підприємств, установ, організацій [12, с. 153].

На відомчому рівні особливе значення для питань адміністративної Державної кримінально-виконавчої служби України мають накази Державної пенітенціарної служби України. Вони мають винятково організаційно-управлінський зміст і надають відповідь на процедурно-регламентні питання, що відповідають управлінській структурі, якою сьогодні і є цей орган виконавчої влади. Необхідно також вказати, що й сьогодні в Україні діють окремі нормативні документи Державного департаменту України з питань виконання покарань [4, с. 136].

Наказ – це розпорядчий документ, який видає керівник підприємства, організації, установи, що діє одноосібно у межах своїх повноважень для вирішення основних і оперативних завдань [12, с. 178].

Відомчим актам властиві такі характерні особливості: державний, підзаконний, виконавчо-розпорядчий характер; особлива процедура прийняття, визначеність суб'єктів нормотворення, дія у часі, просторі і по колу осіб, мобільність, врегулювання різних сфер суспільних відносин з питань виконання та відбування кримінальних покарань, швидкість інформування виконавців та оперативність організації їхнього виконання [13, с. 161].

Сьогодні одним із важливих завдань удосконалення адміністративної діяльності в пенітенціарній системі є нормативне забезпечення управління [14, с. 50].

Особливості адміністративно-правового статусу системи органів та установ Державної кримінально-виконавчої служби України полягають у тому, що, по-перше, адміністративно-правове регулювання діяльності знаходиться у межах загального державно-правового регулювання як його складового елемента і знаходиться у тісній взаємодії із нормативно-правовими актами кримінально-виконавчого змісту; по-друге, як формам адміністративно-правового регулювання діяльності велике значення належить підзаконним актам; по-третє, адміністративно-правовому регулюванню підлягає широке коло суспільних відносин у сфері діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України, а процес виконання кримінального покарання за своєю суттю є специфічною адміністративною діяльністю [15, с. 14].

Відповідно до ст. 9 Конституції України, чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, можна вважати частиною національного законодавства України [9]. Вони застосовуються у порядку, передбаченому для норм національного законодавства. Якщо міжнародним договором України, який набрав чинності в установленому порядку, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені у відповідному акті законодавства України, то застосовуються правила міжнародного договору [16].

Міжнародно-правові акти закріплюють основні стандарти та є еталоном гарантій прав і свобод громадян. Визнання міжнародно-правових актів, ратифікація і реалізація їх положень у внутрішньодержавному законодавстві є одним із зобов'язань, взятих на себе Україною перед міжнародним співтовариством [17, с. 51].

До найважливіших міжнародних нормативних документів у сфері виконання кримінального покарання необхідно зарахувати: Загальну декларацію прав людини [18]; Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод [19]; Європейську конвенцію про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню [20]; Мінімальні стандартні правила поводження з в'язнями [21]; Європейські пенітенціарні (в'язничні) правила [22]; Мінімальні стандартні правила ООН, які стосуються відправлення правосуддя щодо неповнолітніх ("Пекінські правила") [23].

Необхідно зазначити також про тісну взаємодію норм кримінально-виконавчого права із нормами кримінально-процесуального права. У Кримінальному процесуальному кодексі України стадію виконання судових рішень розглядає розділ VIII "Виконання судових рішень". У цьому розділі містяться статті, які регулюють деякі аспекти діяльності установ виконання покарань щодо забезпечення виконання судових рішень, а саме: звернення судового рішення до виконання; питання, які вирішуються судом під час виконання вироків; порядок вирішення судом питань, пов'язаних із виконанням вироку тощо.

Кримінально-виконавче законодавство діє у просторі та часі. Відповідно до ст. 3 Кримінально-виконавчого кодексу України, до засуджених, які відбувають покарання на території України, застосовується кримінально-виконавче законодавство України. Порядок і умови виконання та відбування покарань визначаються та забезпечуються відповідно до законодавства, яке діє на час виконання та відбування кримінального покарання [7].

Невизначеним залишається питання щодо відбування покарання для засуджених, які знаходяться на окупованих територіях України.

Висновки. Нормативно-правове регулювання діяльності установ виконання покарань представлено законами та іншими нормативно-правовими актами Верховної Ради України, чинними міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади.

Нормативно-правове регулювання у сфері кримінально-виконавчої діяльності безпосередньо залежить від зміни суспільних відносин, тому потребує удосконалення та гармонізації з потребами сьогодення. Сутність удосконалення правового регулювання полягає у внесенні змін і доповнень до нормативно-правових актів, усуненні їх дублювання та заповненні прогалів у правовому регулюванні кримінально-виконавчих відносин, а також використанні під час цього процесу зарубіжного досвіду.

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. – К.; Ірпінь: ВТФ "Перун", 2004. – 1440 с. 2. Тлумачний словник української мови: понад 12 500 статей (близько 40 000 слів) / за ред. д-ра філол. наук, проф. В. С. Калашиника. – 2-ге вид., випр. і доп. – Х.:

Прапор, 2005. – 992 с. 3. Куціпак О. В. Правовий акт як форма прояву правового життя: автореф. дис ... канд. юрид. наук / О. В. Куціпак; Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. – К., 2015. – 20 с. 4. Пузирний В. Ф. Правова основа адміністративної діяльності в Державній кримінально-виконавчій службі України / В. Ф. Пузирний // Актуальні проблеми держави і права. – 2015. – Вип. 75. – С. 133–138. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdr_2015_75_21. 5. Правознавство: підруч. / А. І. Берлач, Д. О. Карпенко, В. С. Ковальський, А. М. Колодій, А. Ю. Олійник, О. О. Підпригора; за ред. В. В. Копейчикова, А. М. Колодія. – К.: Юрінком Інтер, 2005. – 752 с. 6. Кримінально-виконавче право України: підруч. // О. М. Джужа, І. Г. Богатирьов, О. Г. Колб, В. В. Василевич та ін.; за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. О. М. Джужа. – К.: Атіка, 2010. – 752 с. 7. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11.07.2003 року № 1129-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 8. Закон України “Про Державну кримінально-виконавчу службу України” від 23.06.2005 року № 2713-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 9. Конституція України від 28.06.1996 року № 254к/96-ВР. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 10. Науково-практичний коментар Кримінально-виконавчого кодексу України / О. І. Мотлях, Н. В. Малярчук, Ю. В. Корнєєв та ін. – К.: Центр учбової літератури, 2014. – 296 с. 11. Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затверджені наказом Міністерства юстиції України від 29.12.2014 року № 2186/5. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 12. Садовнича В. В. Сучасні ділові документи та папери. Як правильно оформити і підготувати. Зразки та приклади / В. В. Садовнича. – Харків: Клуб Сімейного Дозвілля, 2014. – 608 с. 13. Бараи С. Ю. Управління Державною кримінально-виконавчою службою України: адміністративно-правове дослідження: моногр. / С. Ю. Бараи. – Х.: НікаНова, 2012. – 458 с. 14. Дзюдзь М. С. Адміністративна діяльність установ Державної пенітенціарної служби України / М. С. Дзюдзь // Наше право. – 2014. – № 1. – С. 48–52. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp_2014_1_11. 15. Зливко С. В. Правові та організаційні засади діяльності Державної кримінально-виконавчої служби України в сучасних умовах: автореф. дис ... канд. юрид. наук / С. В. Зливко. – Ірпінь, 2010. – 20 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis.../cgiirbis_64.exe?... 16. Закон України “Про міжнародні договори України” від 29.06.2004 р. № 1906-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 17. Стеблинська О. С. Міжнародні стандарти забезпечення прав засуджених як складова діяльності органів та установ виконання покарань / О. С. Стеблинська // Науковий вісник Інституту кримінально-виконавчої служби. – 2014. – № 2. – С. 49–55. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvikrvc_2014_2_10. 18. Загальна декларація прав людини, прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 10.12.1948 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 19. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 року. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 20. Європейська конвенція про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню, від 26.11.1987 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 21. Мінімальні стандартні правила поводження з в'язнями від 30.08.1955 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 22. Європейські пенітенціарні (в'язничні) правила від 12.02.1987 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua. 23. Мінімальні стандартні правила ООН, які стосуються відправлення правосуддя щодо неповнолітніх (“Пекінські правила”) від 29.11.1985 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua.

REFERENCES

1. Busel V. T. Velykyy tlumachnyy slovnyk suchasnoyi ukrayins'koyi movy [Big explanatory dictionary of modern Ukrainian language]. Kiev; Irpen: Perun Publ., 2004. 1440 p. 2. Kalashnyk V. S. Tlumachnyy slovnyk ukrayins'koyi movy: Ponad 12 500 statey (blyz'ko 40 000 sliv) [Explanatory dictionary of the Ukrainian language]. Kharkov, Prapor Publ., 2005. 992 p. 3. Kutsipak O. V. Pravovyy akt yak forma proyavu pravovoho zhyttya. Avtoref. dys ... kand. yuryd. nauk [Legal act as a form of manifestation of legal life]. Kiev, 2015. 20 p. 4. Puzyrnyy V. F. Pravova osnova administratyvnoyi diyal'nosti v Derzhavniy kryminal'no-vykonavchiy sluzhbi Ukrainy [The legal basis of administrative activity of the State criminal-executive service of Ukraine]. Aktual'ni problemy derzhavy i prava, 2015, Vol. 75, pp. 133-138. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdr_2015_75_21 (accessed 29.11.2015).

5. Berlach A. I., Karpenko D. O., Koval's'kyy V. S., Kolodiy A. M., Oliynyk A. Yu., Pidopryhora O. O. *Za red. Kopyeychukova V. V., Kolodiya A. M. Pravoznnavstvo [Science of law]*. Kiev: Yurinkom Inter Publ., 2005. 752 p. 6. Dzhuzha O. M., Bohatyr'ov I. H., Kolb O. H., Vasylevych V. V. *ta in. Za zah. red. dokt. yuryd. nauk, prof. Dzhuzhy O. M. Kryminal'no-vykonavche pravo Ukrayiny [Criminal-Executive law of Ukraine]*. Kiev: Atika Publ., 2010. 752 p. 7. Verkhovna Rada Ukrayiny. *Kryminal'no-vykonavchyy kodeks Ukrayiny, pryynyaty 11.07.2003 r. № 1129-IV [Criminal-Executive code of Ukraine from 11.07.2003 № 1129-IV]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 28.11.2015). 8. Verkhovna Rada Ukrayiny. *Zakon Ukrayiny "Pro Derzhavnu kryminal'no-vykonavchu sluzhbu Ukrayiny", pryynyaty 23.06.2005 r. № 2713-IV [The Law of Ukraine "On State Criminal-Executive service of Ukraine" from 23.06.2005 № 2713-IV]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 28.11.2015). 9. Verkhovna Rada Ukrayiny. *Konstytutsiya Ukrayiny, pryynyata 28.06.1996 r. № 254κ/96-BP [The Constitution of Ukraine from 28.06.1996 № 254κ/96-BP]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 28.11.2015). 10. Motlyakh O. I., Malyarchuk N. V., Korniyev Yu. V. *ta in. Naukovo-praktychnyy komentar Kryminal'no-vykonavchoho kodeksu Ukrayiny [Scientific and practical commentary of the Criminal-Executive code of Ukraine]*. Kiev: Tsentr uchbovoyi literatury Publ., 2014. 296 p. 11. Ministerstvo yustytitsiyi Ukrayiny. *Pravyla vnutrishn'oho rozporyadku ustanov vykonannya pokaran', zatverdzeni 29.12.2014 r. № 2186/5 [Internal regulations of penal institutions from 29.12.2014 № 2186/5]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 28.11.2015). 12. Sadovnycha V. V. *Suchasni dilovi dokumenty ta papery. Yak pravyl'no oformyty i pidhotuvaty. Zrazky ta pryklady [Modern business documents and papers. How to make and prepare. Samples and examples]*. Kharkov: Knyzhkovyy Klub "Klub Simeynoho Dozvillya", 2014. 608 p. 13. Barash Ye. Yu. *Upravlinnya Derzhavnoyu kryminal'no-vykonavchoyu sluzhboyu Ukrayiny: administratyvno-pravove doslidzhennya [Department of the State Criminal-Executive service of Ukraine: administrative and legal research]*. Kharkov, NikaNova Publ., 2012. 458 p. 14. Dzyudzh' M. S. *Administratyvna diyal'nist' ustanov Derzhavnoyi penitentsiarnoyi sluzhby Ukrayiny [Administrative activities of the institutions of the State penitentiary service of Ukraine]*. *Nashe pravo*, 2014, Vol. 1, pp. 48-52. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nashp_2014_1_11 (accessed 29.11.2015). 15. Zlyvko S. V. *Pravovi ta orhanizatsiyni zasady diyal'nosti Derzhavnoyi kryminal'no-vykonavchoyi sluzhby Ukrayiny v suchasnykh umovakh. Avtoref. dys ... kand. yuryd. nauk [The legal and organizational basis of activity of State Criminal-Executive service of Ukraine in modern conditions]*. Irpen, 2010, 20 p. Available at: irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis.../cgiirbis_64.exe?...(accessed 29.11.2015). 16. Verkhovna Rada Ukrayiny. *Zakon Ukrayiny "Pro mizhnarodni dohovory Ukrayiny", pryynyaty 29.06.2004 r. № 1906-IV [The Law of Ukraine "On international treaties of Ukraine" from 29.06.2004 № 1906-IV]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 29.11.2015). 17. Steblyns'ka O. S. *Mizhnarodni standarty zabezpechennya prav zasudzhennykh yak skladova diyal'nosti orhaniv ta ustanov vykonannya pokaran' [The international standards to ensure the rights of convicts as part of activities of bodies and establishments of execution of punishments]*. *Naukovyy visnyk Instytutu kryminal'no-vykonavchoyi sluzhby*, 2014, Vol. 2, pp. 49-55. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvikrcv_2014_2_10 (accessed 29.11.2015). 18. *Heneral'na Asambleya OON. Zahal'na deklaratsiya prav lyudyny, pryynyata 10.12.1948 r. [The universal Declaration of human rights from 10.12.1948]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 28.11.2015). 19. *Konventsia pro zakhyst prav lyudyny i osnovopolozhnykh svobod, pryynyata 04.11.1950 r. [Convention for the protection of human rights and fundamental freedoms from 04.11.1950]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 29.11.2015). 20. *Yevropeys'ka konventsia pro zapobihannya katuvannyam chy nelyuds'komu abo takomu, shcho prynyzhuye hidnist', povodzhennyu chy pokarannyu, pryynyata 26.11.1987 r. [European Convention for the prevention of torture or inhuman or degrading treatment or punishment from 26.11.1987]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 30.11.2015). 21. *Minimal'ni standartni pravyla povodzhennya z v"yaznyamy, pryynyati 30.08.1955 r. [Standard minimum rules for the treatment of prisoners from 30.08.1955]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 30.11.2015). 22. *Yevropeys'ki penitentsiarni (v"yaznychni) pravyla, pryynyati 12.02.1987 r. [The European prison rules from 12.02.1987]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 30.11.2015). 23. *Minimal'ni standartni pravyla OON, yaki stosuyut'sya vidpravlennya pravosuddya shchodo nepovnlitnykh ("Pekins'ki pravyla"), pryynyati 29.11.1985 r. [The standard minimum UN rules for the administration of juvenile justice ("Beijing rules") from 29.11.1985]*. Available at: zakon. rada. gov. ua (accessed 30.11.2015).